

tisočpetstoglova množica strnila pred cerkvijo v mogočen zbor. Domači g. župnik Ivan Šolinc je z navdušenim pozdravom otvoril slavnostno zborovanje, katerega je vodil dekan Ozimič iz Laporja. V imenu dekanijskega vodstva FKA je pozdravil zborovanje Ivan Jevrovšek. Takoj nato je govoril bogoslovni profesor dr. Jože Jeraj o sveti Evharistiji kot viru pravega veselja. Akademik Ciril Zebot je govoril o fantovski KA in o potrebi prosvetnega dela. Mirko Geratič je pozdravil zborovanje v imenu Slomšekovega okrožja ter podčrtal potrebo poglobitve verskega duha v oživljeni katoliški prosveti. V imenu posameznih župnih je pozdravilo zborovanje še osem fantov. Iz vseh govorov je izvenela misel: Poglobljeno evharistično življenje je edini izhod iz duhovne krize v lepše dneve na vseh poljih. Dal Bog temu lepemu dnevu svoj blagoslov!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. Starodavna romarska cerkev Sv. Treh kraljev je postala v nedeljo, 4. avgusta pozorišče, pri kateri so se odigrali dogodki iz dobe, ko so gorele grmade po slovenski zemlji in oznanjale vest: Turek je v deželi! Benediška župnija je s sodelovanjem vseh faranov vprizorila igro »Miklova Zala«, katero je našla za zunanjajo in farno prireditve priredil bogoslovec Petančič. Cel teden prej so bile na delu pridne roke, da so postavile tribuno in pa pripravile vse potrebno za uprizoritev zgodovinske igre. Ves dan je bil posvečen domovinski misli, vsi govorji v cerkvi in izven cerkve so izvenili v smislu domovinske ljubezni. Menda še nikdar ni bilo pri Sv. Treh kraljih toliko ljudi kakor tokrat. Iz vseh Slovenskih goric, da, celo iz Maribora in mariborske okolice smo videli ljudi. Bilo je neke vrste narodno romanje. O igri naj rečemo samo to, da so se vse sodelovali, okrog 130 jih je bilo, prav dobro vživeli v svoje vloge. Podali so resnično igro ter živo predoceli težke čase, ki so jih preživljali naši predniki ob turških navalih. Maršikomu se je v strahu stisnilo srce, ko so privhiali pravcati divji Turki na iskrnih konjih ter se utaborili v strah in trepet kristjanov, prav tako pretresljiv je bil trenotek, ko mora iti uboga krščanska raja v turško sužnost. — Igra je v čast fari, igralcem in režiserju. — Vendar pa bi eno pripomnil za v hodoč. Za

tako množico ljudstva — bilo jih je najmanj 2000 — je treba zadostno število rediteljev, najmanj 50. Tudi pri gradnji tribune je treba gledati na to, da je ta zgrajena v obliki stopniča, da se tako omogoči pogled na pozorišče tudi onim, ki so zadaj. Take igre so težko vprizorljive in tudi ne dosegajo pravega učinka prav zato, ker občinstvo, ki nima dovolj ugodnega prostora, ne more vsega videti pa tudi ne slišati, zato pa sili tembolj v ospredje in s tem dela zmedo.

Gornja Radgona. Kat. prosvetno društvo je zopet pričelo z delom. Redni občni zbor bo ob koncu septembra, tako, da bomo zimsko sezono pričeli z novimi močmi in silami. Že danes opozarjam, da se bo v soboto, 7., in v nedeljo, 8. septembra predvajal v dvorani Posojilnice film o evharističnem kongresu v Ljubljani. Ne pozabite si ga ogledati!

Sv. Kriz pri Ljutomeru. Naše bralno društvo se že pridno pripravlja na novo igro. V nedeljo dne 25. avgusta priredi zelo lepo igro v 4 dejanjih »Vzor zvestobe«, ki je polna globoke in ganljive vsebine. Začetek ob treh popoldne. Predstava se vrši v naši Slomšekovi dvorani.

35letnica prosvetnega dela v Ljutomeru. — Dne 8. septembra ne bomo v Ljutomeru praznovali samo 10letnico Katoliškega doma, ampak tudi 35letnico prosvetnega dela v Ljutomeru sploh. Pred sedanjim Prosvetnim društvom je namreč v Ljutomeru obstajalo in delovalo »Bralno društvo za Ljutomersko okolico«, katero je bilo ustanovljeno že 22. jan. 1899. Ustanovitelj društva je bil takratni kaplan g. Brglez. Društvo je imelo svoje prostore pri g. Vaupotiču v Ljutomeru. V začetku je imelo 165 članov. Takoj si je osnovalo lastno knjižnico. Društvo se je v poznejših letih moralno večkrat seliti: od Vaupotiča v mežnarijo, iz mežnarije v kaplanijo, iz kaplanije v dvorano g. Kukovca pri glavnem kolodvoru, dokler ni bil leta 1925 postavljen in blagoslovil novi Katoliški dom, v katerem je našlo prenovljeno Prosvetno društvo svoje stalno zatočišče. Društvo je skozi vsa leta imelo svoje prireditve z igrami in drugimi nastopi, pri katerih je večkrat sodelovalo »Slovensko pevsko društvo«, pod vodstvom g. Zacherla. Duhovni vodje društva so bili največkrat Ljutomerski kapla-

ni. Za časa kaplanovanja g. kaplana Škamleca in g. prof. dr. Kocipra v Ljutomeru je društvo posebno živahno delovalo. Doig časa je vodil društvo g. Ignac Lipovec s Podgradja. Vmes so bila leta, ko je društvo tudi spalo, pa je prišel spet podvig prosvetnega dela od katere prosvetne osebe. V dobi orlovskega razmaha je vse posle Prosvetnega društva prevzel orlovskega odsek, po letu 1930 pa zopet Prosvetno društvo. 8. september bo torej za Ljutomer res prosvetni praznik, jubilej 35letnega prosvetnega dela. Pridružite se nam in pridite tega dne v obilnem številu v Ljutomer.

10letnica Katoliškega doma. Fantje in dekleta, da ne boste pozabili na 8. september. Vsi iz domače fare moramo tega dne biti zbrani okrog Katoliškega doma. Naš novi prapor je naročen. Tako bo lep, da boste ponosni na njega. Ob pol 9. urij bo zbiralnišče pri Katoliškem domu. Z godbo odkorakamo v štiristopih k pozni sv. maši. V cerkvi bo pridiga in blagoslov novega praprora. Bomo že še izdali, kdo nas vse obišče tega dne. Dekleta narodne noše (dečje) si pripravite, in rdeče nageljne za sebe in za fante. Po maši bo slavnostno zborovanje na travniku za Katoliškim domom. Med drugimi govorji tudi dr. Hohnjec, ki je govoril pri otvoritvi Kat. doma pred 10 leti. Nekaj časnih članov bomo ob tej priliki imenovali, one, ki so nam Katoliški dom postavili. To zborovanje naj bode pravi prosvetni tabor za Ljutomersko okolico, ormoški okraj in Prekmurje. Sosedna društva iz imenovanih krajev, ali ste ukrenila vse potrebno po zadnji okrežnici, katero ste dobila od nas. Razmišljajte in nam poročajte, koliko vas pride. Vsi morate priti, fantje in dekleta, saj ste bili vsi tudi že pred 10 leti pri blagoslovitvi našega doma. Z nami boste veseli. To bo prva blagoslovitev novega praprora po oživljenju naše ljudske prosvete. Ko bi Vi vedeli, kako bo drag in lep, bi nam tudi kak denarni prispevek poslali. Saj vemo, da boste po svojih močeh, kaj ne? Hvaležnost za hvaležnost! Tudi oni, ki ste zadnji čas dobili pisemo prošnjo s položnico Okrajne posojilnice v Ljutomeru, boste prispevali kak dar. Prosimo lepo! Čekovna številka 10746. Osmega septembra pa na svidenje v našem Ljutomeru pri blagoslovitvi našega praprora!

»Počakaj!« je svaril Amerikanec. »Štediva s strelivom!«

Psi so potresavali verige in so se postavili hrabro v bran volkom. Lovca sta nametala na ogenj klad in vej, da je vzplamenel in svetil dač v notranjost gozda. Prav na skrajnem robu svetlobnega kroga so se premikale bele, nemirne ter sem in tja skakajoče postave.

Amerikanec je razlagal, da jih je bolj strah pred ognjem nego pred streli.

Uganil je pravilno. Dokler je gorel in prasketal ogenj, so se podili volkovi v ozadju. Lovca sta imela toliko časa, da sta lahko nabrala suhljadi. Proti polnoči pa, ko je zmanjkalo dry, so se zveri zopet ojunačile.

»Ali še imaš par patron odveč razen teh, ki tičijo v magacinu?« je vprašal Lavison.

»Da, za polno pest.«

»Sedaj pa urno na delo!«

S sigurnim pomerom je izpraznil Nemec celi magacin nabojev v plazečo se množico. Zopet je sledil skoraj čisto tih boj.

Strašne zveri — krdele nemih volkov! Za enkrat je bilo videti, da je napad odbit. Lovca sta

naložila na ogenj in sklenila, da se bosta ulegla, da se nekoliko odpočijeta, nikakor pa ne bosta zaspala. Kako dolgo sta ležala pod šotorom v družbi telet in skrbno pazeč na plazeče se korake, ni znal nobeden; morda je bilo par trenutkov pa tudi cele ure. Naenkrat sta slišala naglo napredajoče cepetanje, temu je sledilo besno lajanje in za tem strahovita zmeda najljutejšega klanja z zobmi.

»Ven!« je kriknil Amerikanec, »Lotili so se psov!«

Nemec je porinil za strel pripravljeno puško naprej izpod šotorja in se zravnal. Volk, velik liki puma, bel kakor sneg, se je pognal proti njemu. V trenutku, ko je oddal strel v prsa zveri, je zagledal hudobne zelene oči in je čutil volčjo sapo. Zver se je zgrudila k njegovim kolonom in se zvijala v zadnjem boju.

Amerikanec je pognal goreče drevo na sredino krdele, z drugim je mahal sem ter tja in odganjal pošasti v notranjost goščave.

(Dalje sledi.)

zasedena nego zvečer. Odgrnil je odejo, katero si je bil potegnil bolnik preko glave, in poheglja opica se mu je prijazno nasmejhila, zagrabila je posodo za sladkor in jo začela prazniti. Zopetnemu zajetu se ubežnik nini najmanj ni zoperstavljal.

Največjo lokometivo posedajo Američani.

Ima 22 koles in tehta s tenderjem vred 1 milijon funtov (funt je pol kilograma). Lahko vleče za seboj vlak s težo 4000 ton.

Policijska statistika.

V Berlinu odpade 2.5 policista na 1000 prebivalcev, v Franciji 3.18 in v Angliji celo 5.05 policista na 1000 ljudi,